

Hofholdning, er noget, man ikke blander sig i, men man har jo Lov at nævne det Eksempel, at Hans Majestæt vilde se Rigsdagen hos sig; saa er der ikke et eneste Lokale, hvor dette kunde lade sig gøre. Det er kun et enkelt iøjnefaldende Eksempel paa Utilstrækkeligheden af de Repræsentationslokaler, som have. Udvalget har ved Selvsyn, for saa vidt Medlemmerne ikke kendte det i Forvejen, overbevist sig om, at saadan er det. Og saa maa det ærede Medlem jo ogsaa huske paa, at naar der tilvejebringes Repræsentationslokaler paa Christiansborg, saa vil der jo — i alt Fald i en følgende Kongeperiode — blive et Palæ paa Amalienborg ledigt, som den nuværende Konge benytter til Repræsentation, og der vil altsaa der blive en Besparelse af Udgifter. Det ærede Medlem paaberaabte sig til Støtte for sin Opfattelse en Ytring af afdøde General Haffner, som gik imod at have to Kongeborge i København. Ja, det er noget, som mange have Øje for, det savner jeg heller ikke selv Øje for; men naar Hans Majestæt Kongen paa den ene Side og den kgl. Administration i Underhandling med Hofstaten har fundet, at det hensigtsmæssigste vilde være, at Kongen har Bolig, hvor han nu den største Del af sit Liv har haft det, og derimod Repræsentationslokaler et andet Sted, maa man være tilfreds dermed. For mig staar det for øvrigt saaledes, at er der nogen, det gaar ud over her, er det ikke egentlig Statskassen. Imidlertid, de Interesser, der der kunde være Tale om, ere vi ikke kaldede til at varetage. Jeg tror, at det, Lovforslaget gaar ud paa, er Løsningen af en berettiget Opgave, og Trangen til Repræsentationslokaler for Kongen er aldeles uomtvisteligt til Stede. Jeg tror endvidere at turde sige til Slutning, at medens det hele Land ser med Forventning hen til, at Rigsdagen vil paase Statskassens Tær og ikke udgive Penge til Unytte, og navnlig forventer, at Rigsdagen vil se paa, at Statens Penge blive anvendte fortrinnsvis til sociale Opgaver, saa vil man Landet over — det føler jeg mig overbevist om — med Tilfredshed modtage Rigsdagens Beslutning om, at Christiansborg Slot bliver genopført efter omtrent 20 Aars paa Grund af Forholdene nødvendige Overvejelse og Betænkning, og at Beslutningen derom bliver vedtagen netop paa det Tidspunkt, hvorpaa det nu vil ske.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hage): Ogsaa jeg har ønsket at gøre en

Bemærkning til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgekreds (Kristiansen). Det ærede Medlem udtalte en Frygt for, at hvis man, saaledes som Lovforslaget foreslaar, opfører en Bygning til Repræsentationsbrug for Kongen, vil der derved blive paabyrdet Statskassen væsentlig større Udgifter end hidtil. Jeg betragter denne Frygt som ugrundet. Det maa jo erindres, at Forholdet for Christiansborg Slots Brand var det, at Kongefamilien havde Bolig paa Amalienborg og samtidig havde Christiansborg Slot til Raadighed. Altsaa vil Forholdet paa ingen Maade blive det, at der ved den nu foreslaaede Ordning skulde blive paalagt Statskassen større Byrder, end Forholdet var tidligere. Tværtimod vil det modsatte snarere blive Tilfældet; thi den Bygning, som før 1884 stod til Kongens Disposition, var et Slot, som ikke blot indeholdt Repræsentationslokaler, men tillige en fuldstændig Bolig, hvorimod den Bygning, der nu er Tale om at opføre, kun er bestemt til at tjene det første Formaal. Det er min Overbevisning, at hvis man vil følge de Planer, som under de mangeaarige Behandlinger af Sagen oftere ere komne frem om at skaffe de fornødne udvidede Lokaler med alt hvad dertil hører ved Tilbygninger til Amalienborg, saa vilde det, naar alt kommer til alt, i Virkeligheden vise sig, at dette neppe vilde blive en billigere Løsning end den her foreslaaede. Og da denne Løsning tillige er den, der knytter sig nøje til det, som er det historisk givne, forekommer det mig, at det er den, der ubetinget er at foretrække.

L. Rasmussen: Paa Sagens nuværende Stadium anser jeg Forhandlingen for udtømt ved Debatten i Gaar og ved den Afgørelse, som blev truffen ved den i Gaar stedfundne Afstemning. Naar der imidlertid alligevel i Dag er rejst en Forhandling paa ny, vil jeg benytte Lejligheden til ganske kort at begrunde min Afstemning. Jeg udtaler mig kun her paa mine egne Vegne, altsaa ikke paa mine Medforslagsstilleres Vegne fra 2den Behandling. Meningsforskellen mellem mig paa den ene Side og Regeringen og Flertallet paa den anden drejede sig jo ikke om det Maal, der skulde naas, men om Maaden, Vejen og Midlerne, hvorved man skulde naa det. Jeg for mit Vedkommende var af den Overbevisning, at henset til Rigsdagens Stilling til den endelige Bevilling var det, vi foresloge, det rigtige, og det me-